

har ikke selv været Medlem af det i en tidligere Samling nedsatte Udvalg og venter heller ikke at blive det iaar. Skulde det imidlertid ske, kan jeg forsikre, at fra min Side vilde Alt blive gjort for at faae den bragt til Ende.

Lh. Nielsen: Det ærede Medlem, der nu har foreslaaet Udvalg, bemærkede selv igaar, at det ikke kunde nytte noget, at man vilde indføre Statuter i Lovforslaget. Der er ganske vist, og deri er jeg enig med ham, fremkommet forskellige Ønsker og Hensillinger, men meget af det, der er udtalt, har egentlig været Ting, der ville faae deres Plads i Statuterne. Der er ogsaa af enkelte Medlemmer talt om Kommunernes Garantii, men jeg anser Kommunernes Garantii for at være selvstændig Gist for dette Lovforslag. Skal Kommunernes Garantii sættes ind, faae vi ingen Lov iaar, og kunne de Herrer da garantere os, naar vi overhovedet faa faae nogen? Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette Lovforslag jo egentlig kun i et af Hovedtrækkene er forskjelligt fra de bestaaende Kreditforeningslove, og det er med Hensyn til Statsgarantien. Vil man nu gaa ind paa dette Princip, eller vil man det ikke? Vil man det ikke, ja faa er det ogsaa Gist for Lovforslaget efter den Stilling, som den ærede Minister har indtaget dertil. Jeg mener nu, at det er en heldig Vej, vi ere komne ind paa, og kan derfor ikke af den Grund ønske noget Udvalg for at faae Sagen yderligere gransket. Fremdeles skal jeg gjøre opmærksom paa, at selve de Ting, der ere komne frem, navnlig fra det ærede Medlem, og som der kan være Tale om at tage under Overveielse, ere ikke vanskelige at overflue; men det er Ting, som have mødt en saa afgjort Modstand fra den ærede Ministers Side, at han udtrykkelig har erklæret — saaledes maa jeg opfatte hans Udtalelser — at han ikke vil modtage Lovforslaget, naar man indfører Rjbstæderne deri. Jeg betragter det ogsaa som principstridigt at sætte det ind i dette Lovforslag, de ere jo afskilt fra Landet i de øvrige Kreditforeninger, saa de bør ogsaa være det ved disse; man bør ikke sammenblende dem. Endelig kommer jeg til de jordløse Huse. Der har været omtalt, at dette Things Hiertal gaar med til at tage de jordløse Huse ud af Lovforslaget; det tror jeg dog ikke paa; men man kan derimod vel, hvis man finder det fornødent, gaa med til at sætte en vis mindre Begrændsning for den Sum, som Laanene kunne gaa til. Det ærede Medlem for Rjstehavnns 4de Valgkreds (Scharling) har hentydet til, at der var reist megen Modstand mod Lovforslaget i det andet Thing, en Modstand, som han mente endogsaa løb temmelig nær op til det Hiertal, der vedtog Lovforslaget; men netop fordi der er reist en saadan Modstand, ønske vi ikke at trække Forhandlingen ud, saa at Lovforslaget først skal komme

faa sent til det andet Thing, at det af den Grund skal blive liggende eller ikke blive behandlet tilende; det er det, vi ikke ønske og frygte for skal ske. Naar endelig det ærede Medlem for Rjstehavnns 4de Valgkreds talte om, at dette Thing viste en sær Godmodighed — ja, det var nu ikke hans Udtryk, men en sær Godtroenhed ligeoverfor Landstinget i denne Sag, saa skal jeg bemærke, at jeg allerede har sagt, og jeg tror, det er rigtigt, at Initiativet til dette Lovforslag paa en Maade er udgaaet fra dette Thing. Her har været nedsat Udvalg i denne Sag, og man er enedes om et Lovforslag i en lignende Retning, og som kun var forskjelligt fra det, der her foresligger, paa et Punkt, nemlig med Hensyn til Statsgarantien; men det er et bestemt Princip, som jeg har antydet, og det kan man virkelig ikke komme over ved et Udvalg. Vil man bort fra det, betragter jeg det som Gist for Lovforslaget, og jeg vil derfor sige, at de, der ønske et Lovforslag af denne Art i denne Samling, skulle ikke risikere at faae det henvist til et Udvalg; thi foretager man indgribende Ændringer, er det min Mening, at vi ingen Lov faae. Foretager man blot en Forhøielse af Maximumsummen og lidt andet Pilleri, som lettelig kan gøres, behøves Udvalg ikke, og jeg skal derfor meget fraraade noget Udvalg i denne Sag. Det kan ogsaa være ret behageligt for os eengang at være i Overensstemmelse med den ærede Minister og med et Hiertal i det andet Thing. De ærede Herrer have saa tidt været utilfredse med, at vi vilde have Udvalg, saa det forekommer mig, og jeg siger det i al Godmodighed, at de dog eengang kunde lade os prøve den Behagelighed at være i denne Overensstemmelse, og derfor ikke ønske noget Udvalg.

Solstein-Ledreborg: Jeg vil støtte det ærede Medlem (Lh. Nielsen), der nu havde Ordet, da jeg anerkjender, at Ministeren med Loyalitet har fremmet denne Sag paa Grundlag af de Ønsker, der fremkom fra det Udvalg, der var nedsat om Sagen ifjor, og jeg anser det for det vigtigste og korrekteste, om dette Thing gjør Sit til, at der saa hurtigt som muligt kan komme en Lov ud paa det Grundlag, som Ministeren har arbejdet med til, og som er kommen tilstede ved Ministerens Forskning i denne Sag. Jeg tror desuden, at det maa være indlysende, at Nedsettelsen af et Udvalg er temmelig overflødig, naar man erindrer, at der ifjor var nedsat et Udvalg, hvoraf den første Rime til denne Sag fremgik. Et Udvalg nedsat igjen, vil neppe blive synderlig forskjelligt fra det, der var nedsat ifjor, saa de Overveielser, der da bleve gjorte, ville komme til orde igjen her. Jeg tror ogsaa, at nedsetter man et Udvalg, vil Følgen kun blive, at Liden spildes, og naar der kommer nye Spørgsmaal ind, vil Ingen jo kunne svare for, hvilken